krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

August 2026

สหภาพยุโรปได้ออกกฎระเบียบว่าด้วยบรรจุภัณฑ์และขยะบรรจุภัณฑ์ (PPWR) เพื่อผลักดันเศรษฐกิจหมุนเวียนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้บรรจุภัณฑ์ที่วางจำหน่ายในตลาดยุโรปต้องสามารถรีไซเคิลได้ ใช้วัสดุรีไซเคิลตามสัดส่วนที่กำหนด ลดการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย และมีระบบฉลากมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งภูมิภาค กฎหมายดังกล่าวครอบคลุมบรรจุภัณฑ์ทุกประเภทไม่ว่าจะผลิตจากประเทศใด จึงมีนัยสำคัญต่อผู้ส่งออกไทยและธุรกิจในห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

PPWR กระทบทั้งห่วงโซ่อุปทาน

แม้ชื่อของกฎหมายจะเกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ แต่ผลกระทบที่แท้จริงครอบคลุมผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ ผู้ผลิตสินค้า ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย และซัพพลายเออร์วัตถุดิบ โดยเฉพาะธุรกิจที่พึ่งพาการส่งออกไป EU และใช้บรรจุภัณฑ์ในสัดส่วนสูง ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับรูปแบบบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ พร้อมจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารทางเทคนิคเพื่อยืนยันความสอดคล้องกับมาตรฐานของ EU

อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากสุด

กลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงมากที่สุดคืออุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ โดยเฉพาะบรรจุภัณฑ์พลาสติกซึ่งเป็นสินค้าส่งออกหลักของไทยไปยัง EU โดยภายใต้ PPWR ผู้ผลิตต้องเพิ่มสัดส่วนการใช้วัสดุรีไซเคิล ออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้รีไซเคิลได้ง่ายขึ้น และจัดเตรียมหลักฐานยืนยันแหล่งที่มาของวัสดุรีไซเคิล ส่งผลให้ต้นทุนการดำเนินธุรกิจและความซับซ้อนในการผลิตเพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้ผลิตพลาสติกแบบดั้งเดิมอาจเผชิญแรงกดดันจากความต้องการที่เปลี่ยนไปสู่พลาสติกรีไซเคิลมากขึ้น

ในส่วนของผู้ผลิตสินค้า กลุ่มที่ควรจับตาเป็นพิเศษ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ดูแลส่วนบุคคล เภสัชภัณฑ์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ใช้บรรจุภัณฑ์เข้มข้นหรือมีมูลค่าการส่งออกไป EU สูง การปรับตัวด้านบรรจุภัณฑ์จึงจะเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความสามารถในการแข่งขันในตลาด EU

จุดเปลี่ยนของเศรษฐกิจหมุนเวียน?

แม้ PPWR จะเพิ่มต้นทุนและความซับซ้อนในการดำเนินธุรกิจ แต่กฎหมายฉบับนี้ยังช่วยเร่งการเติบโตของเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยเฉพาะธุรกิจพลาสติกรีไซเคิล พลาสติกชีวภาพ ธุรกิจรีไซเคิล และผู้ให้บริการด้านการตรวจสอบย้อนกลับและการรับรองมาตรฐาน ซึ่งมีแนวโน้มได้รับอานิสงส์จากความต้องการวัสดุและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มสูงขึ้น

ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการที่สามารถปรับบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานใหม่ได้เร็วกว่า มีโอกาสสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและเข้าถึงตลาดที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น ทั้งในยุโรปและประเทศคู่ค้าอื่น ๆ

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

กฎหมายบรรจุภัณฑ์ยั่งยืนของสหภาพยุโรป: ความท้าทายใหม่ที่ธุรกิจไทยต้องเผชิญ

มุมมองวิจัยกรุงศรี

PPWR เป็นสัญญาณสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของกติกาการค้าโลกที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น กฎระเบียบลักษณะเดียวกันกำลังทยอยเกิดขึ้นในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยที่เริ่มผลักดันแนวคิดความรับผิดชอบของผู้ผลิตต่อบรรจุภัณฑ์หลังการใช้งานมากขึ้นเช่นกัน

ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยควรมองการปรับตัวต่อ PPWR เป็นการลงทุนเพื่ออนาคตมากกว่าต้นทุนที่ต้องแบกรับในระยะสั้น ธุรกิจที่เริ่มปรับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ จัดการข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน และสร้างความสามารถในการใช้วัสดุรีไซเคิลได้ตั้งแต่วันนี้ จะมีความพร้อมมากกว่าเมื่อมาตรฐานด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนกลายเป็นเงื่อนไขปกติของการค้าโลกในอนาคต

krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

August 2026

ท่ามกลางความไม่แน่นอนด้านพลังงาน หลายประเทศหันมาใช้เชื้อเพลิงชีวภาพสัดส่วนสูงเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมัน ตัวอย่างเช่น อินโดนีเซียที่ใช้น้ำมันดีเซล B50 และบราซิลที่ใช้ E100 อย่างไรก็ตาม แม้ไทยจะมีอุตสาหกรรมไบโอดีเซลและเอทานอลที่พัฒนาอยู่แล้ว แต่ข้อจำกัดด้านวัตถุดิบ เทคโนโลยี และโครงสร้างตลาดพลังงาน ทำให้แนวทางดังกล่าวอาจไม่เหมาะสมกับบริบทของไทยในระยะยาว

ข้อจำกัดด้านวัตถุดิบของไทย

ความสำเร็จของอินโดนีเซียและบราซิลตั้งอยู่บนฐานของความได้เปรียบด้านวัตถุดิบที่แตกต่างจากไทยอย่างชัดเจน โดยอินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ที่สุดของโลกและมีปริมาณผลผลิตส่วนเกินจำนวนมาก จึงสามารถผลิตไบโอดีเซลสัดส่วนสูงเพื่อใช้ภายในประเทศได้ ขณะที่บราซิลมีผลผลิตอ้อยในระดับสูงจนสามารถใช้เอทานอลเป็นเชื้อเพลิงหลักได้โดยไม่กระทบอุปทานในภาคส่วนอื่นนัก

ในทางกลับกัน ไทยมีข้อจำกัดด้านปริมาณวัตถุดิบค่อนข้างชัดเจน โดยทั้งน้ำมันปาล์ม กากน้ำตาล และมันสำปะหลังต่างถูกใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมต่อเนื่องอยู่แล้ว หากเพิ่มสัดส่วนไบโอดีเซลหรือเอทานอลอย่างก้าวกระโดดจะทำให้เกิดการแข่งขันแย่งชิงวัตถุดิบระหว่างภาคพลังงานกับภาคอาหาร ซึ่งอาจนำไปสู่ต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้นและส่งผลต่อค่าครองชีพของประชาชนในท้ายที่สุด นอกจากนี้ วัตถุดิบทางการเกษตรยังมีความผันผวนตามสภาพภูมิอากาศ ทำให้การพึ่งพาเชื้อเพลิงชีวภาพสัดส่วนสูงในระดับประเทศมีความเสี่ยงด้านเสถียรภาพของอุปทานมากกว่าที่ปรากฏในเชิงนโยบาย

ความท้าทายอื่นๆ

นอกจากนี้ การผลักดัน B50 หรือ E100 ยังต้องเผชิญข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีและการยอมรับของตลาด โดยรถยนต์ส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังรองรับเชื้อเพลิงชีวภาพได้เพียงบางระดับ ขณะที่เชื้อเพลิงชีวภาพสัดส่วนสูงอาจส่งผลต่อระบบเครื่องยนต์และเงื่อนไขการรับประกัน นอกจากนี้ ยังต้องลงทุนเพิ่มเติมในระบบจัดเก็บและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

ขณะเดียวกัน แนวโน้มอุตสาหกรรมยานยนต์ทั่วโลกกำลังมุ่งไปสู่รถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น ทำให้บทบาทของเชื้อเพลิงชีวภาพสัดส่วนสูงในภาคขนส่งมีข้อจำกัดเพิ่มขึ้น

ไทยควรเดินไปในทิศทางใด

นอกจากคำถามที่ว่าไทยสามารถทำ B50 หรือ E100 ได้หรือไม่ ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาคือ ไทยควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสูงสุดอย่างไร และบทวิเคราะห์นี้ชี้ว่าโอกาสของไทยน่าจะอยู่ที่การพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพขั้นสูงสำหรับตลาดโลก มากกว่าการเดินตามโมเดลของประเทศที่มีความได้เปรียบด้านวัตถุดิบที่เหนือกว่า

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

ความพร้อมของประเทศไทย
สู่ยุคเชื้อเพลิงชีวภาพสัดส่วนสูง

มุมมองวิจัยกรุงศรี

วิจัยกรุงศรีมองว่าการใช้ B50 หรือ E100 เป็นเชื้อเพลิงหลักอาจไม่ใช่แนวทางที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงเชิงโครงสร้างของไทย ทั้งจากข้อจำกัดด้านวัตถุดิบ เทคโนโลยี กฎระเบียบ และต้นทุนทางเศรษฐกิจ

ทางเลือกที่เหมาะสมกว่าคือการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพขั้นสูงหรือเชื้อเพลิงแบบ Drop-in เช่น HVO และ SAF ซึ่งสามารถใช้กับเครื่องยนต์และระบบเดิมได้โดยไม่ต้องปรับเปลี่ยนมากนัก มีความยืดหยุ่นด้านวัตถุดิบสูงกว่า และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดโลก โดยเฉพาะภาคการบินและตลาดที่มีข้อกำหนดด้านการลดคาร์บอนที่เข้มงวด ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการยกระดับไทยสู่การเป็น Regional Bio-hub ในระยะยาว

krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

August 2026

การใช้ชีวิตของเราในปัจจุบันผูกพันกับโลกดิจิทัล โดยสื่อสังคมหรือโซเชียลมีเดีย (Social Media) กลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้แนวคิด “Digital Detox” หรือการพักจากหน้าจอชั่วคราว เริ่มเป็นเทรนด์สุขภาพยุคใหม่ที่ได้รับความสนใจจากคนในกลุ่มวัยทำงานและคนรุ่นใหม่ที่ต้องใช้ชีวิตอยู่กับโลกออนไลน์เกือบตลอดเวลา พฤติกรรมดังกล่าวแม้จะเป็นความท้าทายต่อธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่กำลังปรับตัวสู่โลกการเงินดิจิทัล แต่ในอีกมุมหนึ่งก็อาจเป็นโอกาสของธนาคารพาณิชย์ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับกระแส Digital Detox เช่นกัน

ทำไมเราติดโซเชียลมีเดีย?

การใช้โซเชียลมีเดียเกินพอดีเป็นผลจากการออกแบบเชิงจิตวิทยาของแพลตฟอร์มที่กระตุ้นให้ผู้ใช้อยากกลับมาใช้ซ้ำ ด้วยกลไกออกแบบที่สำคัญคือ 1) **การให้รางวัลแบบสุ่ม** โดยแพลตฟอร์มออกแบบมาให้เราต้องเลื่อนหน้าจอลงเพื่อเรียกดูข้อมูลล่าสุด ซึ่งระหว่างที่เรารอคอยผลลัพธ์ที่คาดเดาไม่ได้ สมองจะถูกกระตุ้นให้หลั่งโดพามีนออกมา 2) **ออกแบบแพลตฟอร์มให้เลื่อนหน้าจอได้ไม่สิ้นสุด** โดยไม่มีจุดพักเพื่อให้ผู้ใช้หยุดคิด จึงทำให้เราสามารถเลื่อนดูคอนเทนต์ได้ต่อเนื่องและใช้เวลานานกว่าที่ตั้งใจไว้ 3) **ออกแบบกลไกการแจ้งเตือน** โดยใช้สัญลักษณ์แจ้งเตือนเป็นวงกลมสีแดง เพื่อดึงดูดความสนใจและกระตุ้นให้ต้องกดดูทันทีที่เห็น 4) **ใช้ระบบอัลกอริทึมที่คัดเลือกคอนเทนต์ตามพฤติกรรมผู้ใช้** ทำให้เราติดใจและดูคอนเทนต์เดิมซ้ำๆ จนท้ายที่สุดอาจติดอยู่ในสภาวะ Echo Chamber

ผลจากการใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไป

ผลกระทบเชิงลบที่มีต่อคุณภาพชีวิตจากการใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไป มีดังนี้ 1) **สุขภาพจิต** การใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไปอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะซึมเศร้า ความเครียดและความวิตกกังวล 2) **คุณภาพการนอนหลับ** แสงสีฟ้าที่ออกมาจากหน้าจอทำให้หลับยากขึ้น 3) **สุขภาพกาย** การใช้สายตาจ้องหน้าจอเป็นเวลานานอาจทำให้สายตาล้า ปวดศีรษะ ปวดคอและไหล่ 4) **สมาธิ** การเลื่อนดูคอนเทนต์แบบสั้นต่อเนื่องอาจทำให้ความสามารถในการจดจ่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งลดลง 5) **ความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง** การใช้สมาร์ตโฟนระหว่างการสนทนาแบบเผชิญหน้าจะส่งผลให้คุณภาพของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลลดลง

การทำ Digital Detox ทำได้หลายวิธี

ผู้ใช้ควรกำหนดขอบเขตการใช้โซเชียลมีเดีย ดังนี้ 1) กำหนดระยะเวลาใช้งานไม่เกิน 1 ชั่วโมงต่อวันจะช่วยให้ใช้สมาร์ตโฟนน้อยลงโดยไม่รู้ตัว 2) งดใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 1 ชั่วโมงก่อนนอนจะทำให้หลับง่ายขึ้นและคุณภาพการนอนดีขึ้น 3) จัดช่วงเวลาปลอดหน้าจอในแต่ละวัน เช่น ระหว่างมื้ออาหาร ระหว่างอยู่กับครอบครัว หรือระหว่างออกกำลังกายจะทำให้มีสมาธิกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้ามากขึ้น

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

Digital Detox: ฟื้นสมดุลชีวิตในยุคดิจิทัล

มุมมองวิจัยกรุงศรี

การปรับพฤติกรรมสร้างสมดุลระหว่างโลกออนไลน์และออฟไลน์สามารถทำได้ง่ายๆ โดยใช้แนวคิดเลือกที่จะไม่เข้าร่วมหรือไม่ติดตามทุกสถานการณ์ และหันมาให้คุณค่ากับสิ่งที่ตนเองต้องการอย่างแท้จริง (Joy of Missing Out: JOMO)

กระแส Digital Detox เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคและยังมีนัยสำคัญต่อธนาคารที่ต้องเร่งปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า เช่น นำเสนอเฉพาะข้อมูลที่จำเป็น ออกแบบการแจ้งเตือนแบบเฉพาะบุคคล พัฒนาเครื่องมือที่ช่วยให้ลูกค้าเห็นภาพรวมสถานะการเงินในครั้งเดียว และใช้ AI ช่วยสรุปข้อมูลและนำเสนอทางเลือกที่เหมาะสม

ธนาคารที่จะชนะใจลูกค้าอาจไม่ใช่ธนาคารที่ทำให้ลูกค้าใช้เวลาบนแอพนานที่สุด แต่เป็นธนาคารที่ช่วยให้ลูกค้าจัดการเรื่องการเงินได้ราบรื่นและลดภาระในการตัดสินใจจนสามารถใช้ชีวิตแบบออฟไลน์ได้อย่างสบายใจที่สุด

krungsri Research
A member of MUFG

Krungsri Research Digest

August 2026

ชนชั้นกลางถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ผ่านการบริโภคภาคเอกชนที่มีสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของ GDP อย่างไรก็ตาม ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา จำนวนและสัดส่วนชนชั้นกลางลดลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนถึงความเปราะบางทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันครัวเรือนจำนวนหนึ่งกำลังเผชิญความยากลำบากในการรักษาระดับรายได้และมาตรฐานความเป็นอยู่เดิม แนวโน้มดังกล่าวอาจส่งผลต่อกำลังซื้อภายในประเทศและกลายเป็นปัจจัยฉุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจอินโดนีเซียในระยะข้างหน้า

ชนชั้นกลางอินโดนีเซียกำลังหดตัว

ชนชั้นกลางอินโดนีเซียมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สัดส่วนของกลุ่มที่กำลังก้าวสู่ชนชั้นกลางและกลุ่มเปราะบางกลับเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าครัวเรือนบางส่วนไม่สามารถขยับฐานะไปสู่กลุ่มรายได้ที่สูงขึ้น แต่กำลังเลื่อนลงสู่ฐานะทางเศรษฐกิจที่อ่อนแอกว่า ปรากฏการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นพร้อมกับค่าจ้างที่แท้จริงชะลอตัว การจ้างงานนอกระบบเพิ่มขึ้น และตลาดแรงงานเผชิญข้อจำกัดด้านคุณภาพ ซึ่งล้วนส่งผลต่อความสามารถในการสร้างรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครัวเรือนรายได้ปานกลาง

ปัญหาเชิงโครงสร้างและแรงกดดันจากภายนอก

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่อยู่เบื้องหลังปัญหานี้คือโครงสร้างแรงงานที่ยังพึ่งพางานทักษะต่ำเป็นหลัก ทำให้การเติบโตของรายได้ไม่สามารถไล่ทันค่าครองชีพที่สูงขึ้น ขณะที่การพัฒนาทักษะแรงงานและคุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในระยะยาว นอกจากนี้ นโยบายภาครัฐในช่วงที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือกลุ่มรายได้น้อยมากกว่าการยกระดับศักยภาพของชนชั้นกลาง ส่งผลให้ปัญหาเชิงโครงสร้างยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด

ในขณะเดียวกัน ภาคการผลิตของอินโดนีเซียยังเผชิญแรงกดดันจากการแข่งขันกับสินค้านำเข้าราคาถูก โดยเฉพาะจากจีน ส่งผลให้อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นเผชิญความยากลำบากมากขึ้น การปิดกิจการและการเลิกจ้างในบางอุตสาหกรรมทำให้แรงงานจำนวนหนึ่งต้องย้ายเข้าสู่การจ้างงานนอกระบบที่มีรายได้ต่ำกว่าและขาดความมั่นคง ส่งผลให้ความเปราะบางของชนชั้นกลางยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น

ผลกระทบต่อกำลังซื้อและเศรษฐกิจ

รายได้และความเชื่อมั่นของชนชั้นกลางอินโดนีเซียที่อ่อนแอลงส่งผลให้พฤติกรรมการใช้จ่ายเปลี่ยนไป โดยครัวเรือนให้ความสำคัญกับสินค้าจำเป็นมากขึ้น ขณะที่การใช้จ่ายสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงเริ่มชะลอลง สอดคล้องกับการชะลอตัวของยอดค้าปลีก และสะท้อนถึงความเสี่ยงที่กำลังซื้อภายในประเทศอาจไม่สามารถทำหน้าที่เป็นเครื่องยนต์หลักของเศรษฐกิจอินโดนีเซียได้อย่างเข้มแข็งเช่นในอดีต

อ่านเพิ่มเติมได้ที่นี่

ลูกคนกลางที่ถูกมองข้าม: ชนชั้นกลางอินโดนีเซียภายใต้แรงกดดัน

มุมมองวิจัยกรุงศรี

สิ่งที่น่ากังวลไม่ใช่เพียงการลดลงของจำนวนชนชั้นกลางในอินโดนีเซีย แต่คือการเกิดวงจรความเปราะบางที่เสริมแรงกันเอง เมื่อแรงงานไม่สามารถยกระดับทักษะเพื่อเข้าสู่งานที่มีผลิตภาพและรายได้สูงกว่าได้ จะเสี่ยงต่อการถูกแทนที่หรือได้รับผลกระทบจากการแข่งขันภายนอกมากขึ้น นอกจากนี้ รายได้ที่อ่อนแอลงยังจำกัดความสามารถในการลงทุนด้านการศึกษาและพัฒนาทักษะของคนรุ่นต่อไป ส่งผลให้ปัญหาเดิมถูกส่งต่อไปในระยะยาว

หากอินโดนีเซียไม่สามารถยกระดับคุณภาพแรงงาน เพิ่มผลิตภาพ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับชนชั้นกลางได้มากขึ้น การหดตัวของกลุ่มประชากรนี้อาจกลายเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจอินโดนีเซียในอนาคต